

MARIA GLEŃ

ur. 1933; Zakręcie

Miejsce i czas wydarzeń	Krasnystaw, Zakręcie, dwudziestolecie międzywojenne, II wojna światowa
Słowa kluczowe	projekt Etnografia Lubelszczyzny, kultura ludowa, magia, uroki, prosię, obora, znajduszka, odczynianie uroków, Łódź

Dawniej ludzie urzekali

No były nieraz takie też była tutaj taka niedaleko mieszkała u nas kobieta, która po prostu urzekała. Jak weszła na podwórek, ona może tego nie chciała, ale jak tylko mówiła tak: „Yych, ale prosię” – ona przeważnie lubiała wchodzić do obory i na ciele, na prosięta patrzeć jak były małe. Zaraz zdechło. Ona odeszła i zaraz zdechło. Że latało zdrowe i o, tego. Tak hyknęła, to ja byłam koło studni, takich boleści dostałam, że się wiłam z boleści. Była taka sąsiadka, która do mnie po mleko przychodziła, no to urzekała mi moją córkę. Córka miała dwa latka. Wybieraliśmy się do kościoła i, a zawsze moja córka to taką ma jasną do dziś karnację, buzię ma taką jaśniutką, a tu czarne oczy takie piwne i tutaj takie włoski miała ładne, kręcone loki, a jeszcze ja jej uszyłam taką sukieneczkę czerwoną w białe kropeczki, naprawdę jak anioleczek tak wyglądała. I ta przyszło po mleko. I mówi: „Yych, jak ty ślicznie wyglądasz”. Ona zabrała mleko i wyszła, to dziecko no piszczalo od godziny dziewiątej do pierwszej po południu. Nic nie pomagało. Nie poszliśmy do kościoła z mężem, przyszedł sąsiad, pomagał bawić, nosiliśmy na rękach, nic nie pomagała. I także znowu starsza pani mówi tak że: „Weź, znajdź – mówi – oj masz tam – mówi – mieszka niedaleko znajduszka”. To znaczy, że nie ma ojca prawda. Panna miała dziecko i to ta dziewczynka. Mówi: „Zawołaj ją i niech weźmie na ręce i splunie i coś tam powie.” Ja zapomniałam, powinnam była zapisać, ale człowiek był młody, miał te osiemnaście, czy dwadzieścia lat, no to nie przywiązywał wagi. I tylko ta dziewczynkę nie mogę zwołać, ona ma dziesięć lat, jak to dziecko, bawiła się, no wreszcie. Irciu, Irciu – wołam ją. Do dziś żyje, ona w Łodzi mieszka ta Ircia. I tego, i wołam ją. Przybiegła – „Co pani chciała?” Ja mówię weź – mówię – Alinkę na ręce i tak i tak powiedz i weź tak spl, chuchnij i spluń. I ona to zrobiła, a ona mówi: „Irciu, a gdzie ty byłaś?” Od razu dziecko, no od razu zdrowe się zrobiło. To było autentycznie u mnie po prostu w domu, na podwórzu takie rzeczy były. Także ludzie kiedyś mieli jakieś coś w oczach, że, czy w słowie, czy w oczach, że urzekali.

Data i miejsce nagrania	2011-05-26, Krasnystaw
Rozmawiał/a	Piotr Lasota
Transkrypcja	Rafał Czekaj
Redakcja	Piotr Lasota
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"